

bemyndiget til på statskassens vegne at yde garanti over for Danmarks Nationalbank forsåvidt angår de clearinger, betalingsaftaler og andre betalingsarrangementer, hvorom aftale med udlandet er eller måtte blive truffet. Den pågældende lov har gyldighed til udgangen af 1950. I henhold til denne lovgivning er det muligt for danske eksportører, der sælger til lande, med hvilke Danmark har overenskomst, at få deres tilgodehavende udbetalt her i landet ved forfaldstid, såfremt køberen har indbetalt til en bank i sit hjemland, og advis herom er modtaget her i landet.

Selv om den danske eksportør således i henhold til den gældende lovgivning allerede i forhold til en række lande nyder fordelene ved udbetaling af eksportbeløb i henhold til statens garanti overfor Danmarks Nationalbank, bliver der dog tilbage områder, hvor det vil være ønskeligt at kunne yde en speciel garanti for transfereringsrisici.

Dels har Danmark ikke sluttet aftale med alle de lande, til hvilke der eksporteres, dels har de pågældende aftaler en begrænset

varighed, medens eksportordrener under tiden skal betales over et tidsrum, der rækker ud over den afsluttede aftales varighed.

Man foreslår herefter, at § 14 affattes således, at ministeren for handel, industri og søfart også får bemyndigelse til indenfor det nævnte samlede beløb af 70 mill. kr. at yde garanti for tab ved, at den kontraherede betaling ikke kan overføres her til landet ved forfaldstidens indtræden. Alle andragender fra eksportvirksomheder om statsgaranti for transfereringsrisikoen vil på tilsvarende måde som de øvrige andragender om eksportkreditstøtte være at behandle af statens eksportkreditudvalg.

Iøvrigt foreslås det ved lovforslaget, at de nærmere vilkår, under hvilke garantier skal kunne gives, skal udformes af handelsministeren efter forhandling med folketingets finansudvalg.

Med hensyn til den hidtidige anvendelse af de til rådighed for de i loven omhandlede formål stillede beløb henvises til de i bilag 3—7 meddelte oplysninger.